

РЕШЕНИЕ № 299

гр. Перник, 14.12.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на тридесети ноември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При секретар В.Х. и с участието на прокурор, като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 460 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите /ЗКВВООБ/.

Образувано е по жалба на П.А.И. *** срещу Заповед № 577 от 08.10.2009 г. на ВНД началник на Второ районно управление при ОД на МВР - Перник. С тази заповед на жалбоподателя е отказано издаването на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие и е отнето издаденото такова образец 3, № РК0201815 за носене на пистолет „Макаров" кал.9х18 № ВД 27 1073. Разпоредено е и отнемане на огнестрелното оръжие и съхраняване на иззетото оръжие във Второ РУ-Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна и връщане на преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Наведени са доводи за доказана необходимост за носене на оръжие с оглед трудовата дейност на жалбоподателя като охранител във „ВИП Секюрити" ЕООД. В писмените бележки на защитата на жалбоподателя се правят възражения, че административният орган не се е произнесъл само по направеното искане за издаване разрешение за носене на оръжие, с което е бил сезиран, а е разпоредил отнемането на издаденото преди това разрешение на жалбоподателя.

Ответникът по жалбата - ВНД началник на Второ районно управление при Областна дирекция на МВР-Перник не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура Перник надлежно конституирана и призована по делото не изразява становище по жалбата.

Административен съд - Перник, като взе предвид доказателствата по делото, доводите на страните и прецени условията за допустимост и основателност на разглежданата жалба, приема следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

По делото няма спор, че на жалбоподателя е било издадено разрешение № РК 0201815 за съхранение и носене на оръжие-пистолет „Макаров" кал.9х18, № ВД 27 1073. С молба до началника на Второ РУ при ОД на МВР-Перник, вх. № 5108 от 02.07.2009 г. жалбоподателят е поискал наново да му бъде издадено такова разрешение. Новото разрешение се издава в самостоятелно производство, след установяване наличието на законовите предпоставки за това. Неоснователни са оплакванията в жалбата за неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 5, ал. 1 ППЗКВВООБ разрешенията за съхранение, носене и употреба на огнестрелно

оръжие се издават за срок от три години. С изтичането на срока правното действие на разрешението се прекратява и правото да се съхранява и носи огнестрелно оръжие се погасява. Административният орган е длъжен да установи необходимост от носенето на огнестрелно оръжие не само при първото искане, но и при всяко друго последващо искане за издаване на разрешение. Затова именно законът определя срок за издаване на разрешението, което би се превърнало в безсрочно, ако административният орган само формално го продължава, без да извършва преценка за наличието на основание за неговото придобиване. Обосноваването на необходимост от съхраняването и носенето на оръжие е въведено като елемент на издаването на разрешението. Жалбоподателят не е обосновал необходимост от носене на оръжие. Работата му като охранител не е причина да му се разреши носенето на оръжие за самоотбрана. Действително няма законова пречка за ползването на лично оръжие за извършването на охранителна дейност. Нормите на чл.14,ал.2 и 3 ЗКВВООБ предвиждат служителите на юридическите лица да могат да носят оръжие за охрана,като разрешението се издава на юридическото лице,от името на което се извършва охранителната дейност. Съгласно чл.14,ал.4 ЗКВВООБ огнестрелното оръжие,придобито за самоотбрана, може да се използва при осъществяването на охранителна дейност след вписване в съответните отчетни документи на охранявания обект.С цитираната разпоредба обаче,както и с разпоредбата на чл.5 от ЗКВВООБ,според която огнестрелното оръжие може да има предназначение за служебни или за граждански цели,се прави ясно нормативно разграничение, така че възможностите за последващо ползване на оръжието за охрана не може да се приравни на основание за издаване на разрешение за носене на оръжие за самоотбрана,каквато теза поддържа жалбоподателят.

Неоснователни са и доводите на защитата на жалбоподателя,че административният орган при издаването на обжалваната заповед е излязъл извън предоставените му компетенции. Съгласно чл.16,ал.1,т.4 ЗКВВООБ издадените разрешения за придобиване,съхранение и носене на огнестрелно оръжие се отнемат при недоказана или отпаднала необходимост. След като административният орган е приел, че не е налице доказана необходимост за издаване на ново разрешение, той е бил длъжен да отнеме вече издаденото,на което изтича срока.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Не са налице основанията за отмяна на административния акт по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2,пред. 4 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П.А.И. *** срещу заповед .№ 577 от 08.10.2009 г. на ВНД началник на Второ районно управление при Областна дирекция на МВР - Перник, с която на жалбоподателя е отказано издаването на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до с.траните, чрез изпращане на препис.

Съдия: /п/